

[Niels Kr. Nielsen.]

gennemgået betænkningen og lovforslagene, at de jordemødre, der kommer til at virke under disse love, får ordentlige og forsvarlige økonomiske vilkår at leve og virke under, og jeg tror også, at vi skaber grundlag for, at de, der har fødselshjælp behov, får denne hjælp på en forsvarlig måde. Ud fra disse betragtninger kan jeg anbefale lovforslagene til en velvillig og hurtig behandling i dette høje ting.

**Petra Petersen:** Heller ikke jeg skal sige meget om de to lovforslag. De har jo fået en grundig behandling i landstinget, og de medfører begge betydelige forbedringer både for jordemoderens arbejde og for distriktsjordemødrenes lønninger og pension, også for de distriktsjordemødre, der allerede er på pension. Det vigtigste i lovforslaget om distriktsjordemødre er, som det er sagt, at distriktsjordemødrene bliver tjenestemænd, og at den ulighed og uretfærdighed, der findes i tjenestemandslønnen med hensyn til samgifte tjenestemænd og uligheden i løn for forsørgere og ikke-forsørgere, ikke overføres på distriktsjordemødrene. Konsekvensen heraf må, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen har været inde på, blive, at de øvrige statstjenestemænd nu får lige løn for lige arbejde. Tjenestemændene har altid med rette været utilfredse med den ulighed, der har været med hensyn til deres lønninger, og ikke mindst har de i de seneste år taget kraftigt til orde for at opnå simpel retfærdighed og ligestilling med andre løn-tagere. Jeg tror ikke, tjenestemændene deler den opfattelse, som det ærede medlem hr. Marius Buhl har givet udtryk for her. Vi kommunister har altid støttet kravet om lige løn for lige arbejde, og vi hilser derfor det, der sker her, med tilfredshed og venter nu, at det, så hurtigt det lader sig gøre, også bliver overført på de øvrige tjenestemænd.

**Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller):** Jeg kan altså glæde mig over, at lovforslagene vil få en ikke blot hurtig, men også meget velvillig behandling. De ærede ordførere var alle i princippet elskværdigt indstillede overfor lovforslagene og den form, de har fået under behandlingen i det andet høje ting. Det var en enkelt undtagelse, når det ærede medlem hr. A. C. Normann henledte opmærksomheden på, at det, der

står i § 12 i loven om jordemodergerning, at honoraret skal fastsættes til, hvad der er rimeligt, lyder som en selvfølge og måske kunne være udeladt, men man må jo erindre, at i det oprindelige forslag stod der: hvad der er rimeligt efter ydelsens art og omfang. Det var mig ikke muligt i det andet høje ting helt at overbevise om nødvendigheden af, at det var rimeligheden i forhold til ydelsens art og omfang, der skulle fastslås. Jeg bøjede mig for den betragtning, som blev fremført overfor mig: at ved at fastslå, at det skulle være efter, hvad der var rimeligt, var der sagt alt, hvad der var fornødent derom, og jeg tror også, at når paragraffen skal benyttes, må det være det rimelige i forhold til ydelsens art og omfang, der alligevel må være ret afgørende ved fastsættelsen. Endvidere er forholdet det, at selv med den bestemmelse, der oprindeligt var fastsat, var det ikke udelukket, at der kunne tages et vist hensyn til den fødende kvindes økonomiske kår. Det vil være naturligt at anlægge en vis parallelitet mellem det, der er skik og brug ved fastsættelsen af lægehonorar, og det, der bør være skik og brug ved fastsættelsen af de honorarer, der her er tale om. Iøvrigt er langt de fleste honorarer fastsat ved overenskomst med sygekasserne og gælder for sygekassernes medlemmer.

Det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow gjorde nogle bemærkninger om narkosebehandling. Jeg vil gerne bekræfte, at efter min opfattelse udelukker loven naturligvis ikke, at fremtidige tekniske fremskridt kan tages i brug på dette område.

Iøvrigt har forhandlingen nærmest været en forhandling om det ret opsigtsvækkende, som er sket ved bestemmelserne om aflønningsformen for distriktsjordemødre. Om det vil jeg ikke gøre mange bemærkninger ved denne lejlighed. Jeg kan blot derom sige, at når jeg blev overmandet i det andet høje ting og forslaget blev ændret sådan, at ligelønsprincippet blev anerkendt, følte jeg det omtrent på samme måde, som ålen må have følt det, da molboerne straffede den med druknedøden. Jeg er sikker på, at vi her står ved indledningen til en ny lovgivning om tjenestemandforholdet, og jeg tror også, at det vil være i overensstemmelse med tidslinien at tage spørgsmålet op med videre sigte, end det er sket her. Min kollega den højtærede finansminister